

Leesrooster 2009-10 6 okt. tot en met 1 november 2009

Gods nabijheid

Gods woord spreekt van Zijn nabijheid. Een mens wordt in de storm van het lijden heen en weer gegooid, heeft pijn en verdriet. Wat een mens dan nodig heeft, is: weten – ik ben in Gods hand. Als dat tot het hart doordringt, kan het zomaar zijn, dat de gelovige zegt: Zijn nabijheid is mij genoeg.

Wij lezen de komende dagen Schriftgedeelten, die Gods nabijheid in alle omstandigheden van een mensenleven onderstrepen.

dinsdag 6 okt. **Psalm 44:1-9**

Uit dit 'leerdicht', waarboven Gebed van het verdrukte volk gezet is, lezen wij de komende dagen. De eerste 9 verzen zijn een lofzegging op Hem. Zijn volk heeft de Eeuwige leren kennen als Degene Die verlost. Hij zal redden van alle vijanden. Jesaja 65:17-25 legt Gods beloften onder hun voeten. Vs.18 spreekt over 'verblijden en juichen voor eeuwig over hetgeen Ik schep.'

Zo heeft God ook ons een toekomst voor ogen gezet, een verwachting gewekt die Hij zal waarmaken. En in de tussentijd weten wij: Hij is nabij!

woensdag 7 okt. **Psalm 44:10-17**

In deze verzen ziet de dichter Gods volk als 'slachtvee' (vgl. Romeinen 8:36) ... 'onder de volken verstrooid', bespot en gehoond. Maar de dichter blijft niet steken in de pijn, schande en schaamte. Hij richt zijn hoofd op.

donderdag 8 okt. **Psalm 44:18-22**

De dichter richt zijn hoofd op. Gods volk is Hem niet vergeten, niet afvallig geworden (vs.18).

vrijdag 9 okt. **Psalm 44:23-27**

Er zijn altijd rechtvaardigen, die niet afwijken van het pad. Denk aan de weg van het volk door de tijden heen. Steeds waren er die niet van Gods wegen afweken.

Zo is Jezus als het lam van God Zijn weg gegaan – tot het einde! Hij wist waar Gods plan naartoe zou leiden.

In Auschwitz is dit gebed gevonden, geschreven op een jute zak:

*Adonai, Here, wanneer Gij komt in uw glorie,
denk dan niet alleen aan de mensen van goede wil.
Denk ook aan de mensen, die het verkeerde wilden,
maar denk niet aan hun wreedheid, aan hun woede en geweld.
Maar denk aan de vruchten die wij gedragen hebben,
door hetgeen zij hebben gedaan.
Denk aan het geduld van de één,
de moed van de ander, de kameraadschap, de nederigheid,
de zielegrootheid, de trouw die zij in ons hebben gewekt.
Bewerk, Heer, dat de vruchten die wij gedragen hebben,
eens tot hun verlossing zijn.*

zaterdag 10 okt. **Lucas 23:34**

Dacht u bij de woorden, die wij gisteren lazen, ook aan het gebed van de Heer, dat Hij bad op het vloekhout van Golgotha? – 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet, wat zij doen.' Op zo'n moment dacht Hij nog aan de mensen om Zich heen, aan degenen die Hem dit aandeden. Hij hield Zijn oog op wat Gods bedoeling was met deze weg.

God gaat Zijn weg met Zijn volk. In die omstandigheden klemmt het volk zich vast aan Hem. Psalm 44 spreekt van hun worsteling en het daarin Hem niet loslaten. Het is een psalm voor de uithoeken van het bestaan. Ook daar wordt de goedertierenheid van God verkondigd.

Een goede inleiding op deze psalm is het lezen van Psalm 42 en 43. Zij vormen één geheel en spreken van verlatenheid.

zondag 11 okt. **Psalm 42**

Hij is er, in alle situaties van het leven. Vs.1-2 vatten dat besef samen in een schitterend beeld. Naar Hem dorst David.

En wij? Wij verlangen ernaar Christus te mogen kennen, Die een beeld is van de Vader. Let ook op vs.9. Overdag is er Gods goedertierenheid (Hebr.: chesed). *Chesed* heeft alles te maken met de Eeuwige. Hij heeft Zich verbonden aan de mens, aan jou en mij en houdt Zijn beloften. Gods liefde en nabijheid is er in alle omstandigheden. Of het nu is bij het aanbreken van de dag of het vallen van de avond. Ook 's nachts zingt de mens Gods lied. Troostend, bemoedigend is Hij nabij. Je ervaart Zijn liefde!

maandag 12 okt. **Psalm 43**

Bijzonder is hoe deze psalm(en) worden afgesloten! Lees vs.5! (en 42:12) Op God kunnen wij rekenen; Hij is ook onze verlosser en God! De weg van een gelovige is er niet één van wolkenloze luchten en voortdurende zonneschijn. Er zijn momenten, dat de vreugde om onze redding niet zo stralend is. Maar: altijd is er het vertrouwen in Zijn trouw - Hij die altijd bij ons is. Niets scheidt ons van Hem!

dinsdag 13 okt. **Romeinen 8:38-39**

Ook Paulus weet, uit ervaring, dat niets hem kan scheiden van de liefde van God. Je zou elk element kunnen noemen en je afvragen: scheidt dit mij van Hem? En telkens mag je het antwoord geven: Nee, dit scheidt mij niet van Hem!

woensdag 14 okt. **Psalm 74:12-17**

Bijzondere verzen – Gods daden in het verleden en Zijn voorzieningen voor de schepping worden door Asaf op een rij gezet. God zal hun gebeden verhoren en Zijn volk niet voor altijd terzijde stellen.

Vs.16 klonk in de Hollandse schouwburg in Amsterdam, waar de Joden bij elkaar gebracht werden om naar Westerbork gevoerd te worden. Te midden van kinderen hief een rabbijn het lied van de hoop aan en de kinderen zongen met hem mee. Het lied van de hoop die niet kan sterven, het lied: nooit zonder U. Ook de nacht is niet zonder U!

donderdag 15 okt. **Psalm 130 + 131**

Vs.1 zegt waar dit lied vandaan komt. Om stil van te worden, als je leest wat er in vs.5 staat. Het is Israëls hoop, de verwachting van het volk.

Wij verwachten Hem en de woorden van Paulus zetten ons die verwachting voor ogen en wekt uitzicht in ons hart!

Beide psalmen zijn onderdeel van Psalm 120-134, bedevaartsliederen. De gang van de pelgrims was: óp naar Jeruzalem. Vanuit de diepte, dood, nacht, ballingschap gingen zij op weg naar het huis van God. Het is profetisch wat hier klinkt. Het is 'Volgend jaar Jeruzalem!'

De wijsheid van Stefanus

De komende dagen staan in het teken van Stefanus. In zijn verdediging voor het Sanhedrin zien wij een glimp van Gods handelen met Zijn volk. Hij toont een van God ontvangen inzicht in de geschiedenis van Israël, hun ongehoorzaamheid uitlopend op Handelingen 7:51. Had Stefanus een speciale openbaring? Nee, hij kende de Hebreeuwse geschriften zeer goed. Voor het komen van het Koninkrijk zou het volk door gericht gaan. Zij hadden de koning verworpen en gekruisigd. 'Wat zal God in Zijn wijsheid nu doen?', was de vraag die leefde.

vrijdag 16 okt. **Handelingen 6:8-15**

Stefanus was vol van genade en kracht en deed wonderen en grote tekenen onder het volk. Men was niet bij machte de wijsheid en de geest, waardoor hij sprak, te weerstaan. Zij leidden hem voor de Raad en beschuldigden hem vals.

zaterdag 17 okt. **Handelingen 6:15-7:1**

Stefanus verdedigt zich. Zijn verdediging staat model voor de manier, waarop aan de Joden de Messias voor ogen zou moeten worden gezet. Het volk had moeite met het lijden van Jezus. Stefanus neemt de 'helden' van het volk en laat zien, dat bij elk van hen er eerst sprake was van verwerping.

zondag 18 okt. **Handelingen 7:2-8**

Abraham verlaat land en familie en gaat op reis naar het land dat God hem beloofd heeft. De besnijdenis is een beeld van het afleggen van het vlees aan het kruis.

maandag 19 okt. **Handelingen 7:9-16**

Jozefs gang is een miniatuur van de lijdende en verheerlijkte Messias. Door de jaloezie van zijn broers kwam hij in de put en de gevangenis. Maar God was met hem en gaf hem de hoogste positie op aarde. Zo werd hij de redder – niet alleen van zijn broers, maar ook van heel Egypte. Degene die zij verafschuwden werd hun heer en redder. Zou het Sanhedrin die boodschap gemist hebben? Zij waren de broers van Messias ben Jozef. Reken maar, dat zij minutieus hebben zitten luisteren om hem te kunnen betrappen op een fout.

dinsdag 20 okt. **Handelingen 7:17-31 (1)**

Mozes is het voorbeeld van hoe God met de wijsheid van de wereld omgaat. De farao had uitroeiing van het volk op het oog en hij zelf is degene die de redder van Israël voedt en opvoedt.

Egypte wordt hier gepresenteerd als het summum van menselijke wijsheid, waar Assyrië dat is van menselijke macht.

woensdag 21 okt. **Handelingen 7:17-31 (2)**

De verwerping van Mozes door '*zijn broeders, de kinderen Israëls*' (vs.23) bij zijn eerste poging hun redder te worden, moet wel indruk gemaakt hebben op het Sanhedrin door de overeenkomst tussen Mozes en de Messias. Degenen die hij wilde redden, wezen hem af. De overeenkomst tussen Mozes en Jezus als de Messias waren overduidelijk.

Maar: net zoals Mozes zal de Messias terugkeren en hen binnenleiden in het Koninkrijk.

donderdag 22 okt. **Handelingen 7:17-31 (3)**

De '*brandende braamstruik*' (vs.30) is een symbool van Israël. Zij bevonden zich toen midden in het vuur van de vervolging en dat gebeurde meermalen, sinds zij Egypte verlieten. Toch bleven zij bestaan. Zij zijn werkelijk de enig eonische (eeuwige) natie.

vrijdag 23 okt. **Handelingen 7:32-34**

De woestijn is heilige grond. Mozes moet het schoeisel van zijn voeten doen. God heeft gezien wat zijn volk is aangedaan. Het is tijd om het te redden en een redder te sturen.

zaterdag 24 okt. **Handelingen 7:35-39**

Degene die het volk afwijst, is degene die God als hun '*overste en bevrijder*' gezonden heeft. Dat is ook zo met de Messias. Het feit dat men hem afwees, wil niet zeggen, dat Hij het niet was. Zelfs Mozes die het volk uit Egypte leidde en de wet doorgaf, werd afgewezen. Een profeet als hij leed onder de handen van zijn eigen mensen. Het leidde er toe, dat hij zijn vertrouwen des te meer op God stelde.

zondag 25 okt. **Handelingen 7:40-43**

Afgoderij zet mensen iets voor ogen, spreekt hun zintuigen aan. Maar God heeft slechts één afdruk van zijn wezen – Zijn geliefde zoon. Lees Kolossenzen 1:15 er op na.

Vs.43 spreekt van de '*tent van Moloch*'. De Hebreeuwse woorden kunnen ook vertaald worden met 'jullie koning'. Denk daarbij aan Jerobeam, die Israël verleidde tot zonde door in plaats van de '*tabernakel, de tent der getuigenis*' een eigen tent neer te zetten met twee kalveren, door het volk te aanbidden (1 Koningen 12:25-32).

maandag 26 okt. **Handelingen 7:44**

God had het volk via Mozes '*de tent der getuigenis*' gegeven. Dat was de plaats om God te ontmoeten.

dinsdag 27 okt. **Handelingen 7:45-47**

Jozua en de vaderen brachten die in het beloofde land en God verdreef de heidenen voor hen. David wil al *'een woonstede Gods'* voor het huis van Jakob. Maar Salomo is degene, die de tempel bouwen mag. Maar: waar gaat het ten diepste om? Lees vs.49 en je begrijpt, dat men Stefanus ervan beschuldigde tegen de tempel te spreken. Duidelijk zet hij neer wat de Schriften zeggen.

woensdag 28 okt. **Handelingen 7:48-50**

Stefanus haalt Jesaja 66:1-2 aan. En dat citaat wekt verzet bij de leden van het sanhedrin.

donderdag 29 okt. **Handelingen 7:51-53**

Stefanus toonde aan hoe vaak het volk zich verhard had om het handelen van God. De profeten, geleid door Gods geest, werden verworpen. Zo had men het getuigenis van Gods geest verworpen.

De vraag van de discipelen in Handelingen 1:6 wordt met *'nee'* beantwoord. Het getuigenis gaat verder, naar Samaria, enz.

vrijdag 30 okt. **Handelingen 7:54-8:1 (1)**

Stefanus begon zijn verdediging met *'de God der heerlijkheid'* (vs.1) en spreekt nu van *'de heerlijkheid Gods en Jezus, staande ter rechterhand Gods'*. De Heer staat op dat moment klaar, gereed om terug te keren. Paulus spreekt van Hem als *'gezeten aan de rechterhand Gods'* (Kolossenzen 3:1). Hij zit, tot het moment, dat het volk Hem als zijn Messias ontvangen zal. Wij zullen Hem *'eerder'* ontmoeten.

zaterdag 31 okt. **Handelingen 7:54-8:1 (2)**

In vs.60 bidt Stefanus net als zijn Heer voor zijn moordenaars. Pas als Paulus terugkeert in Jeruzalem, klinkt het getuigenis van Jezus weer in deze stad. God gaat een ander getuigenis laten klinken.

zondag 1 nov. **Lucas 19:11-17**

Vergelijk Stefanus met de boodschapper, die *'een man van hoge geboorte'* achterna gezonden wordt met de boodschap: *'Wij willen niet, dat deze koning over ons wordt'* (Lucas 19:14).